

L.1881 stiesšen die Arbeiter beim Erneuerung des Pflasters der Kirche auf ein ca 16cm im Durchmesser haltendes Gefäß aus gewöhnlichem grauen Hafnerthon, welches auf einem ähnlichen, jedoch mindestens 25 cm im Durchmesser haltenden Gefäße vom gleichen Material stand. Die Form beider war die der heutigen Kochtöpfe, wie sie in jedem Bauernhause der hiesigen Gegend zu finden sind. Leider zertrümmerten die Arbeiter beide Gefäße. Der Inhalt derselben bestand aus einseitig geprägten Silberpfennigen, Halb - Bracteaten, vornehmlich der Zeit von Rudolf I bis Rudopf IV angehörend, durchwegs wieder Pfennige, und erst später gelang es mir einige wenige Stücke ausfindig zu machen, die als Aglajer angesprochen wurden. Sämmtliche Stücke waren gut erhalten, wengleich theilweise patinirt. Im Durchmesser wogen 100 Stück derselben 62-63 Gramm. Das Material ist kupferreiches Silberblech von sehr geringer Stärke.

Wie die Münzen an ihren Fundort gelangten, kann man die Vermuthung dahin aussprechen, dass, nachdem über der Fundstelle die Kirchenbank für bevorzugte Personlichkeiten stand, einer der Patronatsherren diesen Punct für den sichersten Bergungsort erkannt und gewählt haben mag für die Dauer bewegter unsicherer Kriegezeit.

Nato sledi seznam najdenega denarja.

MDZK: št.20, l.1894, str.59. Notizen, von Bergrath Riedel.

N.F.
Eigenthümer der Kirche zu Prešnik so povečali p.c.sv. Kunigunde na gori l.1691 s tem, da so prizidali kapelo sv. Trojice.

Ign.Orožen: Das Dekanat Neukirchen l.1893, str.519.

L.1881 so našli v tleh prezbiterija lonec s starim srebrnim denarjem, del tega so poslali v muzej v Celje, drugi del je bil prodan. Opis najdbe str. 551. Denar iz okr. 1400-15.

Ign.Orožen: Das Dekanat Schallthal, l.1884, str. 550-552.

(St. Kunigund).

Orientacija pravilna, Cerkev leži na strmem hribu v n. viš. 574m.

Viri in literatura: Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant III. Saunien. Maribor 1880; Kronika in inventarji fare Galicija;; M. Marolt: Dekanija Celje II. Celje 1932.

Cerkev sestavljajo: pravokotna zvonik, pravokotna ladja s prizidano 3/8 zaključeno kapelo na jugu, sorazmerno dolg 3/8 zaključeni prezbiterij na severu prizidano pravokotno zakristijo. Gradnja je kamenita, ometana. Zvonikova streha laternasta, pločevinasta; Ladjina in nižja prezbiterijeva sedlasta, škrljeva.; kapelina sedlasta, škrljasta, zakristijska pultasta, škrljeva.

Zunanjščina: Banjasto svodena zvonica ima dohod le od spredaj. Je polkrožno zaključen. Zvonik je nerazčlenjen. V južni steni ima dve zašiljeni in eno kasnejše, polkrožno zaključeno lino. Vse so posnete na ajdovo rno. Zvonove line so polkrožno zaključene. Stene prebejajo v trikotna čela. Laternasta streha. V ladjo vodi iz zvonice pravokoten, na ajdovo rno prirezan portal. Levo ima ladja 2, desno pa 1 zašiljeno, a ne prvotno okno. 3/8 zaključena kapela sv. Trojice je opasana s talnim zidcem. Ima pravokoten portal ter enaki okni v obliki podolžnicah. Okni krasi zidec in akantov preplet. Ožji in kasneje za 1 m povišano prezbiterij ima v desni podolžnici mlajše, v poševnicah pa 2 originalni šilasti okni s krogovičjem v obliki polovičnega štirilista. Pravokoten portal v levi podolžnici vodi v zakristijo ki ima zunanji vhod in 3 pravokotna okna izvedena v stilu 18. stol. Robove je imela cerkev opečno poslikane.

Notranjščina: Plak šamoten. Ladja ima banjo s sosvodnicami, prepasano z oprogo, ki veže dvapilastra in oprogo, ki veže dve konsoli. Trikrat konveksno izbočeni kor počiva na 2 stebričih in 3 banjah. Ladja je neokusno poslikana od Vrenkota l. 1882. Polkrožno zaključeni slavo~~ok~~ vodi v kapelo sv. Trojice, katero krasi šibek venčni zidec. Obok je banjast in okrašen z medaljonom. Zaključek ima apsidalno polkapolo na sosvodnicah. Ožji in nižji prezbitერიj ima rahlo zašiljeno banjo z 2 križnima in 1 radialnim obokom. Globoko izžebeljena rebra počivajo na geometričnih konsolah. Sklepniki: ščitek z belim pasom na rdečem polju, ščitek z zvezdo in rožo ter okrogla roseta. Ornamentalna slikarija je od Hatzla. Prezbitერიjevi stranici sta na koncu nekoliko vdolbeni zaradi širine prejšnega oltarja. Slav~~o~~ok je polkrožen. V njega je vridana marmorna plošča z napisom: PAR. JOS. MOTOH, SYND. JOAN. DIMEC ET JAC. WEBER A. 1881 EOCL. RESTAURARI JUNGII, FORNICEM NAVIS, FENESTRAS CHORUM ORGANUM, PAVIMENTUM FIERI, ALTARIA REGULARI FECERUNT.

Oprava: Glavni oltar je neogotski. Kipi Kunigunde, Eme, Elizabete in Henrika so brez vrednosti. Svečniki so iz prejšnega oltarja. So leseni ter iz l. 1755, ko je bil oltar iz l. 1643. obnovljen.

Stranska oltarja sta točen posnetek petrovških oltarjev sv. Florijana in Maritna. Renovirana sta bila l. 1857. V desnem je Vrenkova slika sv. Valentina (podpis: Jos. Wrenk pinx. 1857) in v atiki sv. Mihaela ter kipa Simona in Jude. V levem sta ppet Vrenkovi sliki sv. Helene in Neže ter kipa dveh neznanih svetnic. Oltarja sta iz l. pol. 19. stol. Hranita lepe kanonske tablice, kombinirane s svečnikom iz sredine 18. stol.

Oltar sv. Trojice. Zidana menza. Dvakrat pravokotno lomljena predela se končuje v krilni konsoli. V polkrožno zaključeni vdolbini nastavka skupina sv.

Trojica, nato 2 vijugasta stebra, školjkasti vdolbini s kipoma Petra in Janeza Krstnika ter končno ornamentalni ušesi. Ogredje je členovito. Atiko flankirata vijugasta stebra, na segmentih puta. V trolistni vdolbini atike kip MB z angeli, nad ogredjem atike med ornamentalnim zaključkom sv. Mihael. Bogati dekor, angelske glavice, vaze, svečniki. T. bernakelj je približno istočasen. Za oltarjem napi: HERR DOHAN BAPTISTA KORTNIK PAROCHUS. MARCUS STROSPURGER MALLER ZEHROPST ANDRE TRATNIK UND ~~HA~~ HANNS POTOZNIK 1694.

Prižnica je Vrenkovo delo iz l. 1853. Vrednost je rokodelska. Orglje so Vrenkove, neogotske s slikama Davida in 2 angelov.

Oprema: V prezbiteriju so hranjeni 3 dobri kipi iz prejšnega glavnega oltarja iz l. 1643.: MB s krono iz žezlom, v naročju Jezus, pri nogah dva angela, sv. Henrik in sv. Kunigunda. Stekleni lesenec je ~~lepo~~ delo iz prejšnega stoletja.

Zvonik: Povišan je bil za nadstropje l. 1867-68. Tedaj je dobil sedanjo streho, katero je izdelal Janez Sadnik iz Žalca. Stare zvonove line so še dobor vidne, 2 sta razidani, 1 predelana v linico in pri tem uporabljen gotski fragment neke druge linice. Zvon ima napis: NICOLAUS BOSET ZU GILLI GOS MICH ANNO 1664. V zvoniku so ostanki rokodelsko izdelanega Križvega pota iz l. pol. 19. stol. Viden je ladjin omet.

Podstrešje: Ladjini oboki so opečni. Ker ladjinih sten niso dvigovali, segajo globoko ~~na~~ podstrešje. Obokanje je izvršil l. 1881. Matija Podgoršek iz Šmertnega v Rožni dolini. Lepo se vidi, kako sta bili priidani l. 1691. kapela in v 18. stol. zakristija.

Resume: Cerkev je bila zgrajena v 2. pol. 14. stol. Imela je obokan prezbiterij in ravno krito ladjo. Kot kažejo sledovi ometa, je bil zvonik prizidan šele kasneje, vsekakor pa pred l. 1500. Leta 1690 -91. je bila prizidana kapela sv. Trojice, v 2. pol. 18. stol. pa zakristija. L. 1867 -68. je bil dvignjen zvonik, l. 1881. pa obokana ladja. Kdaj je bil povišan prezbiterij, se ne ve, verjetno pa v času prizidave zakristije. Od stare oprave je ostal le Strassburgerjev oltar ter nekaj kipov glavnega oltarja. Stranski oltarji so verjetno delo Götlove delavnice, a od Vrenka šestokrat poslikani,

Monservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Opombe: Cerkev se prvič omenja l. 1436. Pod njenim prezbiterijem so našli zakopane novce iz začetka 15. stol.

V zakristiji shranjena misala, sta iz let 1651., in 1727 ter iz Benetk.

J. Curk: Celjska topografija, rkp. str. 40, 40', zapiski 1957.